

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Souhrn událostí začneme u Pirátů. Jejich image neúnavných bojovníků za transparenci totiž utrpěla další, dost výrazný šrám. Postarala se o něj náměstkyně pražského primátora Jana Komrsková. Ta ve svém poradním týmu zaměstnala zastupitele Prahy 10 a taktéž člena Pirátů, Petra Beneše. Na tom by nebylo nic tak zajímavého, kdyby Beneš zároveň nebyl životním partnerem Komrskové, kterému se shodou okolností podařilo zvítězit ve výběrovém řízení, jež bylo na pozici poradce vypsáno. Beneš ve výběrovém řízení porazil hned devět dalších kandidátů a Komrsková celý postup při výběrovém řízení hájí tím, že Beneš nejlépe splňoval posuzovaná kritéria. Nám, daňovým poplatníkům přihlížejícím zvenčí, tedy nezbývá než doufat, že mezi tato kritéria nespadała třeba délka vztahu s paní náměstkyní.

Celá situace je o to vitpnější, že to není zase tak dávno, co Komrsková byla jedním z hlavních hlasů uvnitř Pirátské strany, který volal po odvolání Janky Michailidu ze stranického vedení za to, že si dovolila zúčastnit se akce zvané Dny antikapitalismu. Komrsková se tehdy nechala slyšet, že Michailidu by se neměla zviditelňovat přes Pirátskou stranu a měla by hledat štěstí jinde. Následně pak zveřejnila výsledky hlasování o odvolání Michailidu z předsednictva ještě dříve, než měly dle jednacího řádu veřejnosti odtajněny. To také dost napovídá o tom, jak se Komrsková zvládá řídit vnitřními předpisy. Pokud podobně postupovala i při dodržování všech nezbytných formalit výběrového řízení, není se čemu divit, že její partner z výběrky vyšel jako nejhodnější kandidát. Přes kritiku Michailidu o zviditelňování se přitom jen o pár týdnů později Komrsková podařilo Pirátům udělat promo, za které by se nestyděl ani starý struktury ODS. Celkem paradox. Situace má alespoň malý happy end v tom, že ačkoliv dle Komrskové bylo samozřejmě vše křišťálově čisté a transparentní, Beneš na místě poradce přeci jen končí.

Zaujala mě nová reklamní kampaň pod hlavičkou projektu »Nebát se a nenaletět«. O projektu na webu nenaletet.cz píší: »Projekt Nenaletet.cz přináší objektivní, ověřené a fakty podložené informace o aktuálních tématech. Pomáhá s orientací v tématech, která zajímají média, veřejnost, ale jsou také terčem dezinformačních kampaní a různých internetových podvodníků. Informační platformu provozuje Ministerstvo vnitra, na přípravě spolupracuje s dalšími složkami státu i veřejné správy.«

De facto se tedy jedná o vládní projekt placený daňovými poplatníky, skrze který se vláda snaží přinášet »objektivní« a »ověřené« informace, za pomoci, nichž bojuje proti dezinformacím. Pojdme se tedy podívat na některé plakáty a příspěvky na sociálních sítích, kterými projekt Nebát se a nenaletět promlouvá k veřejnosti. Ve vlacích Českých drah se pak například dozvíte, že pracující Ukrajinci přináší miliardy do státního rozpočtu, protože jich 94 tisíc v České republice pracuje. Podle aktuálních dat však do České republiky přišlo již 337 tisíc ukrajinských uprchlíků, a to jde pouze o oficiální čísla, přičemž se dá čekat, že skutečný počet bude zřejmě ještě o něco vyšší. Pracuje-li tedy oficiálně ani ne třetina všech uprchlíků a zbytek pobírá dávky, nějak nerozumím tomu, proč se Ministerstvo vnitra prostřednictvím nějakého nového – rádo by dezinformace vyvracejícího projektu, snaží manipulovat veřejnost o tom, jak se nám vlastně pobyt uprchlíků na našem území vyplatí.

Navíc, když z institucí jako např. VZP jsou již dříve dostupné zprávy o tom, že náklady na léčbu ukrajinských uprchlíků se vyšplhají až k 7 miliardám korun, zatímco zisky z pojištění pracujících uprchlíků budou zhruba o 2,5 miliardy nižší. V podobném duchu pracuje projekt Nebát se a nenaletět také s různými termíny, když pojem kvóta nahrazuje vzletným termínem »cílená pomoc«. Naši obyvatelé by tak měli být nově na pozoru, aby se jim nestalo, že nenaletí projektu Nebát se a nenaletět, který si vlastně sami platí, aby jim říkal, co si mají myslet. Aneb další skvělý zářez celé Fialovy vlády a ministra Rakušana. Bohužel tuto propagandu musíme platit my všichni.

Jsem zvědavá, jak nám v budoucnu vláda – třeba skrze zmiňovaný projekt – bude vysvětlovat své další kroky, jako např. zvýšení sazby DPH na léky z 10 na 12 %, když ve vyspělých zemích jako je Švédsko je tato sazba nulová, ve Francii činí 2 %, ve Španělsku 3, v Chorvatsku a Maďarsku 5 a v Polsku 8 procent. Zdražení léků přinese do státní kasy podle odhadů ročně zhruba 3 miliardy z kapes nemocných, což jsou ve většině případů starší lidé, mnohdy v důchodovém věku, kterým vláda sebrala peníze nedodržením zákonné valorizace důchodů. Tři miliardy z kapes nemocných českých občanů, kteří si za léky vyplácí, aby se náklady na obranu mohly zvýšit na 2 % HDP. Myslete na to, až vám příště bude vláda skrze svou interpretaci faktů tvrdit, že nemáte naletět. A myslete na to také, až se budete příště před volbami rozhodovat, které strany skutečně chtějí hájit zájmy obyvatel České republiky.

Naprosto zděšena jsem byla, když jsem četla komentář od Alexe Švamberka z Práva – kdysi rudého – s titulkem »Nedémonizujeme kazetovou municí«. Ne, pane Švamberku, kazetovou municí nemusíme démonizovat. Kazetová munice je prostě – a s velkým prominutím – nelegální svinstvo. A je úplně jedno, která mocnost ji používá. Z rozhodnutí amerického prezidenta Bidena dodaly USA Ukrajině první větší várku kazetových bomb, které Ukrajinci okamžitě použily proti ruským zákopům. Biden sice současně prohlásil, že šlo o velmi »složitě rozhodnutí«, které však musel učinit, neboť Ukrajincům dochází klasická dělostřelecká munice.

Kazetová munice je zakázána od roku 2008, kdy 111 států podepsalo Úmluvu o zákazu kazetové munice. Dnes tato Úmluva platí ve více než 120 zemích. Za ČR ji podepsal tehdejší ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Podle experta na mezinárodní právo Pavla Hasenkopfa jde podle českého trestního zákoníku »o nedovolený způsob boje, a podněcování k němu, jeho veřejné schvalování či nadřování jeho pachatelům je trestné podle trestního zákoníku č.40/2009 Sb.«.

To však evidentně nezabránilo poslanci Evropského parlamentu Tomáši Zdechovskému (KDU-ČSL), aby zaslání kazetové munice nadšeně uvítal. Podle něj se nyní »ruské jednotky v zákopech hodně zapotí, a to ne kvůli slunci... Bidenova administrativa konečně přijala rozhodnutí dodat Ukrajině kazetovou municí. Tohle bude opravdu fičák«, porušil europoslanec svými slovy dle výkladu, který jsem uvedla, český trestní zákoník. Ovšem ani česká vláda se od tohoto kontroverzního rozhodnutí nijak

nedistancovala. Na rozdíl třeba od Německa, kde i ministr obrany Boris Pistorius prohlásil, že Německo se bude řídit Úmluvou o zákazu kazetové munice a v žádném případě ji neposkytne Ukrajině.

Kazetová munice je silně odsuzována za zabíjení a mrzačení civilistů kvůli svému širokému rozptylu. Každá odpálená raketa se ve vzduchu rozptýlí a rozmístí 72 kusů protipěchotní kazetové munice na plochu, která odpovídá fotbalovému hřišti. Řada z těchto bomb však po dopadu neexploduje a stávají se stejně nebezpečné, jako jsou třeba nášlapné miny. Human Rights Watch upozornila, že například v Kosovu a i v Srbsku tato munice zabila mnoho civilistů i dlouho po válce. O to horší, že mezi nimi byly i děti, které považovaly malé žluté padáčky na municí za hračky. Ve zprávě obranného výboru britského parlamentu poslanci přiznali, že až 12 % kazetových bomb shozených na Kosovo britskými letadly nevybuchlo ihned a téměř 10 000 bomb zabíjelo civilisty po válce. Neočekává se, že tato munice bude zneškodněna před rokem 2024, to znamená, že je nebezpečná ještě čtvrt století po válce.

Mluví bezpečnostní rady Bílého domu John Kirby sice přiznal jen asi 3% nevybuchlé munice, ale některé americké aktivistické odhady se dostávají až je 40 % takovýchto kusů. Jedná se tak o mnoho tisíc bomb, které rozsévají smrt ještě dlouho po válce. Je proto pochopitelné, že několik států jihovýchodní Asie vyzvalo USA, aby kazetovou municí na Ukrajinu neposílaly. Ministerstvo zahraničí Laoské lidové demokratické republiky vydalo prohlášení, že jako »největší světová oběť kazetové munice vyjadřuje nesmírnou obavu z použití kazetové munice« a vyzývá nejmenované státy, aby se už »nikdo na světě nestal obětí« těchto zbraní. K Laosu se přidaly Vietnam a Kambodža, kde byly zabity desítky tisíc lidí po bombardování, které před půl stoletím nařídil tehdejší ministr zahraničí USA Henry Kissinger. Předseda vlády Kambodže Hun Sen vyzval prezidenta USA jako dodavatele a prezidenta Ukrajiny jako příjemce nepoužívat kazetovou municí »protože skutečnými oběťmi budou Ukrajinci«. »Budou velkým nebezpečím pro Ukrajince až 100 let po válce,« dodal. Ukrajinství představitelé sice ujišťují, že tuto municí nepoužijí proti cílům na území Ruska, ale nevylučují, že ji budou používat i proti ruskému obyvatelstvu na Donbasu a na Krymu. Zástupce Pentagonu Colin Kahl uznal, že USA docházejí zásoby klasické dělostřelecké munice, kdežto kazetové mají téměř 8 milionů kusů.

Chtěla bych na závěr vyzvat českou vládu, aby toto rozhodnutí co nejhlasitěji odsoudila. Jakožto jeden ze států vázaný Úmluvou o zákazu kazetové munice bychom neměli alibisticky mlčet.

Deficit pod 300 miliard? Jen zbožné přání premiéra

Udržet deficit letošního státního rozpočtu pod hranicí 300 miliard korun, jak předpokládá premiér, není nemožné, otázka ale je, za jakou cenu. Pro iportal24.cz to uvedla bývalá předsedkyně rozpočtového výboru Sněmovny Miloslava Vostrá (KSCM). Podle bývalého premiéra za ČSSD a předsedy spolku Nespokojení Jiřího Paroubka se premiér pohybuje mimo realitu, ve sféře svých přání. Předseda vlády Petr Fiala (ODS) v Otázkách a odpovědích z Kramářovy vily, které v neděli zveřejnil na sociálních sítích, uvedl, že pokládá za velmi pravděpodobné, že deficit státního rozpočtu se letos podaří udržet pod 300 miliardami korun. »Je velmi pravděpodobné, že toto číslo dodržíme,« uvedl premiér v pořadu, který natočil před odjezdem na dovolenou.

Rozpočet na letošní rok počítá se schodkem ve výši 295 miliard korun. Ke konci června však už byl ve výši 215,4 miliardy. Premiér je i tak přesvědčený, že letos Česko deficit dodrží a příští rok ho sníží o 94 miliard.

Podle Vostré jde o vroucí přání jak premiéra Fialy, tak ministra financí Zbyňka Stanjurovi (ODS). »Nemyslím si, že to je nemožné, ale samozřejmě ta cena za to bude hodně vysoká, protože by to znamenalo další desítky miliard úspor ještě v tomto roce,« řekla Vostrá. Není si prý jistá, že ministři na to budou slyšet. »Koneckonců už projednávání balíčku ukazuje, že jsou tam určité »revolty« některých ministrů a úspora dvaceti miliard zase není tak malá, když si vezmeme, že už je v podstatě srpen. Takže ne, že by to bylo nemožné, ale myslím si, že pokud to chtějí dosáhnout, tak to bude opravdu bolet a nejenom státní správu, ale myslím si, že ten dopad na občany bude opravdu velký,« uvedla Vostrá. Pokud jde o příjmovou stránku rozpočtu, vláda podle ní velkou část finančních prostředků bude chtít získat zejména od občanů. »Tím, že predikují nízkou inflaci, tak vlastně chtějí, aby se občané přestali bát, aby začali opět utrácet, aby se zvýšila spotřeba,« uvedla. O tom, zda to bude fungovat, není bývalá poslankyně tak úplně přesvědčena, zejména po letních měsících, kdy začnou lidem chodit různá vyúčtování. »Něméné závěr je, že si nemyslím, že je to nemožné, ale myslím si, že to bude bolet a jenom doufám, že mají jak premiér, tak ministr financí naprosto jasno, kde ty prostředky do státního rozpočtu do konce tohoto roku chtějí získat,« konstatovala Vostrá. O ekonomice se přece nebudete bavit s elektrikářem Podle Paroubka se premiér pohybuje úplně mimo realitu, ve sféře svých přání. »Bohužel většina mainstreamových médií bez nějaké ekonomické analýzy tyhle hlouposti opakuje. Jsou to zbožná přání,« řekl bývalý premiér pro iportal24.cz. Pokud jde o letošní rozpočet, dělat nějaká opatření je už podle něj skoro pozdě. Administrativně lze podle Paroubka ovlivnit maximálně 20 až 30 miliard. Na rozdíl od předsedy vlády je Paroubek přesvědčený, že letošní rozpočet skončí se schodkem mezi 350 až 400 miliardami korun. Proč vládní představitelé neustále opakují své představy, když je zřejmé, že jsou nereálné? »Dlouho jsem si myslel, že to dělají záměrně, ale oni jsou opravdu tak neschopní, ekonomicky tomu nerozumí, a navíc jsou kolem nich lidé, kteří tomu také nerozumí, což je vážnější, protože každý by měl mít v týmu lidi, z nichž aspoň někdo dané problematice rozumí. O ekonomice se přece nebudete bavit s elektrikářem, při vši účt k panu Stanjurovi, možná, že kdyby řídil fabriku, kde se vyrábí nějaká elektrotechnika, tak by ji třeba řídil dobře, ale řídit státní finance, a ještě nemít oponenturu ve vlastních řadách, tak to má tyhle důsledky, že prostě věří svým fantaskním představám,« míní Paroubek. Stejně kriticky se staví také k dalšímu vyjádření předsedy vlády, a sice, že příští rok se inflace přiblíží dvěma procentům.

Podle Fialy není žádný předpoklad, že by se inflace vrátila na dvouciferná čísla. »Naopak je předpoklad, že v příštím roce bychom se mohli dokonce přiblížit dvěma procentům, což je dlouhodobý cíl České národní banky,« řekl. Fiala odmítl názory, že na poklesu inflace neměla podíl jeho vláda. »Ve vztahu k inflaci tato vláda neudělala vůbec nic, v souhrnu dvou let, loňského a letošního, inflace bude mít takový dopad, že sníží životní úroveň někde mezi čtvrtinou a pětinou, a to jsou velmi vážné důsledky, a samozřejmě ten tzv. balíček bude mít další proinflační dopad, takže představa, že v příštím roce se přiblížíme ke dvěma procentům, to je úplná hloupost,« uvedl Paroubek. Fiala považuje za pravděpodobné, že příští rok bude Česká republika plnit klíčové mastrichtské kritérium pro přijetí eura. »A to je, že deficit veřejných rozpočtů bude pod třemi procenty,« řekl. Podle Vostré jde o věštění z křišťálové koule. »Popravdě řečeno já bych si na to moc nevsadila,« uvedla Vostrá. Paroubek považuje Fialova slova za »velmi nezodpovědné vyjádření«. Iportal24

Myslíme si, že...

Myslíme si, že jsme kulturní národ, ale máme právo se ještě nazývat kulturním národem? Myslíme, že jsme svobodní, ale je svobodným národem ten, který na slovo poslouchá příkazů pána? Myslíme si o sobě, že jsme oprávněni být arbitry lidských práv na zemi, ale co když se někdo chce chovat jinak, než odpovídá našemu mustru? Myslíme si, že můžeme ozdravit naše finance příškrčením proudů peněz, které dosud směřovaly »do lidí«, ale sami své peníze, tedy my, kteří rozhodujeme, si příškrtit nenecháme? Myslíme si, že se

musíme připravit, až budeme napadeni a aby to byla pravda, napomáháme zdárně rozdmýčovat válečný požár a při tom se chlubíme, jak zásadoví jsme a jak pomáháme těm, kteří ten požár stále více rozdmýčávají. Myslíme si, že žijeme v době pro náš národ nejlepší a že je to naší zásluhou, zároveň však podřezáváme větev napomáháním růstu inflace zvyšováním daně z benzínu a nafty, krácením příspěvků do zdraví, či ubíráním těm nejpotřebnějším, aby byly peníze na »kanóny«, na sřelivo v místech zbytečného střetu a pro létající rakve typu »F«.

Ano, to si myslíme, tedy naši mocní sedící ve vládě a v Parlamentu. A ještě mnoho dalšího, co nám vsugerovávají mainstreamová média, abychom byli jednolitou masou, jež nemá jiný názor než redaktor z televizní obrazovky a ministři podivně skládané vlády. Myslíme si, že žijeme v době nejdemokratičtější, ale proč se dnes bojí lidé, kterým o něco jde, veřejně mluvit, nebo zkritizovat »jedinou skutečnou pravdu«? Co když ta pravda není jediná a existuje i pravda jiná, vyslovená oponentem? Kam až dojdeme na cestě k jedinému výkladu skutečnosti? Budeme se muset jako Galileo Galilei bát o svůj život?

Proč nesmí zpívat v Praze rusko-rakouská pěvkyně? Komu se tím mstíme? Proč je z Ruzyňského letiště překřtěného na popud jednoho havloidního režiséra poslána pryč ruská tenistka, ač měla platné dokumenty, a další pozvané na turnaj k nám raději nepřijely? Už nejsme zemí, která spojuje Východ se Západem, jak chtěli Masaryk a zvláště pak Beneš. Jsme satelitem, z něhož se má stát letadlová loď pro americké či bruselské zájmy.

Namítnete, že hlásám zájmy východních mocností, především Ruska. Nehlásám. Nejsem Putinovec, ani nefandím ruským oligarchům, stejně jako nefandím těm americkým, britským, německým, francouzským, nizozemským, italským a... doplňte podle svého... Nemám rád Chodorkovského, Rotenberga, Abramoviče či Děripasku, kteří si společně rozdělili bohatství Ruska, stejně jako Achmetova, Kolomojského či Porošenka z Ukrajiny, nebo ty, kteří se jmenují Rockefeller, Packard, Musk nebo Epstein, nemám rád majitele akcí velkých zbrojařských firem, olejářské Bushe, ani když se jmenují Jeff Bezos, jenž je šéfem Amazonu. Nemám rád rozpínavost jedněch na úkor druhých. Mám na mysli ty, kteří slibovali něco Gorbáčovovi na Maltě a pak sliby odmítli dodržovat. Chlapi plnívali své sliby. To jen věrolomníci je neplní. Vzpomněl jsem si na Minsk I a Minsk II. U toho nebyl jen socialista Holland, ale i křesťanka Merkelová a v pozadí nositel Nobelovy ceny míru Obama a vlastně i jeho stín Biden, coby viceprezident. Tady se něco slíbilo a nenaplnilo, protože ti, kterým Západ fandil, potřebovali dozbrojit. A dozbrojili. Pak začali svou válku na východě proti svým dvěma enklávám. Na místo míru začaly znovu mluvit zbraně. Nakonec z toho bylo to, co už více než rok sužuje Evropu a rozděluje svět. V našem zájmu? V našem nikoli. To vše mně v hlavě vytanulo, když jsem si přečetl stručnou informaci o tom, že na Ruzyňském letišti začala další etapa studené války. Zřejmě, pokud jde o nás, jde o začátek. Máme se stát vzorníkem pro ostatní svět. Tak si to přejí ti za mořem. Myslím si však, že sázka na koudelkovské a haškovské (hokejista) myšlení nevyjde. Také v Evropě začínají myslet. Škoda, že pro nás, pro Čechy, zbyla tak nevděčná úloha být vzorem. Osobně si však myslím, že národ přece jen pochopí, že Puškin, Tolstoj, Čechov, Gorkij či Šolochov, ač byli Rusové, patří mezi stálce literárního nebe, stejně jako Chagall, Kandinskij či Vrubel toho výtvarného a třeba Čajkovskij, Stravinskij, Prokofjev či Musorgskij, pokud jde o skladatele. A ne jiné je to i s interprety. Svět se obdivoval, přesto, že byl Rus, Šaljapinovi, Chvorostovskému, Abdrazakovi, Kuzněcovové a dnes také Nětřebkové. Jenže tu Praha nechce. Proč? Protože je Ruska. Tak to alespoň přišel sdělit do Obecního domu v Praze, kde sídlí pořadatel zářijové akce, člen rady města Jiří Pospíšil. Muž, o jehož kulturnosti prý nelze pochybovat.

Co dodat? Česká politická scéna na tom musí být hodně bídně, když už národnost může neumožnit vystoupení u nás. Nebo si pan Pospíšil, primátor Svoboda, radní Hřib, apod., myslí, že takto lze vymazat nějakou kulturu z paměti? Nejde ovšem jenom o pražskou radnici, podobní lidé jsou leckde a zatím mají slovo. Jenže, jak zpívala kněžna Libuše ve Smetanově opeře: Národ neskoná – dodejme: jejich působením jen primitivové vymizí.

IMPRESIONIZMUS (5)

Někteří malíři šli ovšem při této metodě rozloženého světla ještě dále. Skvrny a volné tahy štětcem nahradili barevnými tečkami. Tisíce barevně různých doteků štětce vytvořily smysluplný obraz teprve v oku diváka. Podle bodů – pointů – byli nazváni pointilisty. Nebo také neoimpresionisty. Jako zakladatel směru je uváděn **George SEURAT**, (1863-1911). Pocházel ze středostavovské rodiny, neměl tedy finanční potíže. Jeho nejznámější obraz má název „**Nedělní odpoledne na ostrově Grande Jatte**.“ Spořádané pařížské rodinky

tráví na břehu Seiny siestu, užívají si klidu, dámy se chrání slunečníky. Kolem roku 1885 se sblížil s Camillem Pissarem, který na čas také propadl pointilismu, (na př. obraz Paleta s krajinou.) Zemřel za nevyjasněných okolností.

Alfred SISLEY – 1839 až 1899. Tento výtečný krajinomalbář si oblíbil moře a lodě, život prožil v Saint-Tropéz. Odborníci ho hodnotí jako vědeckého pointilistu na rozdíl od pointilizmu instinktivního Seuratova.

Camille PISSARO, (rodným jménem **Jacob Abraham Camille Pissarro**, (1830-1903). Byl rodákem z Malých Antil. Otec byl žid a matka kreolka. To v židovské komunitě způsobilo menší poprask. Mladý Camille Pissarro proto nesměl studovat v židovské škole a byl nucen navštěvovat školu pro černošské děti, což později ovlivnilo jeho ranou tvorbu. Rodiče jej ve věku 12 let poslali do internátní školy v Paříži. Zdejší ředitel si povšiml jeho zájmu o umění a poradil mu, ať využije života v tropech ke kreslení kokosových palm. Když se Camille v roce 1847 vrátil na Ostrov sv. Tomáše,

vzal si tuto radu k srdci. Věnoval svůj veškerý volný čas skicování - a to nejen palm a dalších exotických rostlin, ale i všedního života, který ho obklopoval. Zas a znova kreslil povozy, které po slunných cestách tahali osli, či černošské ženy, které na plážích praly prádlo. V těchto kresbách se poprvé objevila jeho povaha prostého a upřímného pozorovatele. Camille raději opustil nepřátelské prostředí a přešel ve 23 letech do Paříže. Rodina se odstěhovala po čase za ním. Přestože byl ženat s Charlotte-Amalií, jeho životní družkou byla služka rodiny Julie Vellay. Ta ho velmi obdivovala a stala se jeho modelkou a životní múzou. Zůstal pak celý život věrným impresionismu, maloval krajiny hlavně u řeky Marny. Velmi uznávaný byl také jako učitel malby, snažil se být nezávislým.

Zmínit se musíme o souputnících impresionistů, většinou jejich přátelích, kteří byli impresionisty ovlivněni a sami ty druhé ovlivňovali. Také s nimi vystavovali svá díla. Třeba Edagar DEGAS – 1834-1917. Specialitou byly postavy v pohybu, baletky a tanečnice zabírají polovinu jeho celoživotní tvorby. Učarovaly mu také koňské dostihy. Nerad kreslil v přírodě, byl typ spojený s ateliérem. Při pruské válce bránil jako dobrovolník dělostřelec Paříž. Když se mu zhoršil zrak, věnoval se sochaření a tvorbě pastelů. Nikdy se neoženil, byl tak trochu samotář.

Paul CÉZANNE, (1839 – 1906.) Svými malířskými druhy byl uznáván za práci s barvou, byl po své smrti pro neopakovatelnou výstavbu obrazů a jejich kompozici nazván „otcem moderního umění“. Za svého života však širší veřejnost neoslovil. Měl ve zvyku malovat vedle štětce také prsty, což se mu nevyplatilo. Tehdejší barvy, zejména zelená byly plné olova a zdraví škodlivé, takže se s nimi přiotrávil. Vedle toho trpěl

silnou cukrovkou, zhoršil se mu zrak a brýle považoval za věc „vulgární“. Barvy prý ke konci života už téměř nerozeznával. Od počátečního portrétis přešel na témata koupání, jablka, hráči karet, byl mistrem v sestavování a malbě zátiší. Některá díla si můžeme prohlédnout i v naší Národní galerii.

Henri TOULOUSE LAUTREC (1864-1901.) Navázal na impresionisty. Pocházel ze starého šlechtického rodu, pro nedělitelnost majetku s častými příbuzenskými sňatky. Také s spekuluje, že záletný otec předal prostřednictvím matky synovi syfilidu. Byl malý, nevzhledný, trpěl méněcenností, byl odkázán na prostitutky. Celý dospělý život žil na Montmartru, kde si zřídil ateliér. Zvěčnil Moulin Rouge a život v kabaretech, tavernách, baletky, prostitutky. Nebyl závislý na prodeji svých obrazů.

Henri ROUSSEAU, (1844-1910). Představitel naivního umění, který byl posmíván, ale většinou laiky i odborníky oceňován. Po čtyřleté vojenské službě se stal vládním zmocněncem. „Celníkovu“ vlastní podobiznu můžeme vidět v naší NG. Svými obrazy si přivydělával. Hlavním výrazovým prostředkem byla karikatura. Jeho styl malby charakterizují v protikladu k impresionismu ostré obrysové linie. (*Ztracený ráj*).

Ač nikdy neviděl džungli, namaloval z ní spoustu obrazů dle své představy, jeho fantastická zvířena je zajímavá.

Poslední tři kapitoly seriálu věnujme třem osobnostem. Ortodoxnímu impresionistovi Renoirovi a dvěma malířům, kteří byli tímto stylem ovlivněni. Jsou to Van Gogh a Gauguin.

Konečně to někdo řekl na plná ústa!

Respektovaná německá televizní stanice Deutsche Welle zveřejnila dokument, z nějž plyne, že celá elektromobilita je obřím politickým podvodem. Současně je v něm uvedeno varování, že až se za 20 let probudíme, tak bude situace ještě mnohem horší. Já k tomu dodávám, že podvod není pouze elektromobilita, nýbrž i celý Green Deal a perversní systém emisních povolenek, na němž tato fantasmagorická koncepce stojí. Tvůrcům Green Dealu a propagátorům elektromobility ani na vteřinu nešlo o klima, o životní prostředí a o naši planetu. Šlo jim jen o vlastní peníze. A dnešní aktivistická mládež v čele se svatou Grétou ve svém naivním nadšení pouze slouží coby užiteční idioti právě těm korporacím, proti kterým údajně bojují. My v PRO jsme jednoznačně PRO ochranu přírody a naší planety. Ale PRO ochranu racionální, jdoucí ruku v ruce s ekonomikou a přirozeným technologickým vývojem. Odmítáme Green Deal, odmítáme překotný a nepromyšlený odklon od automobilů se spalovacími motory, odmítáme předčasné uzavření uhelných elektráren, za něž nemáme adekvátní náhradu, a zcela kategoricky odmítáme systém emisních povolenek. To je totiž čisté zlo, jehož jediným účelem je přesun peněz z kapes obyčejných lidí do kapes největších investičních fondů světa. Chraňme přírodu, ale s rozumem a nikoliv za cenu devastace našeho průmyslu, našeho automobilismu a všeobecného ožebračení obyčejných lidí.

J.Rajchl, předseda PRO pro iportal

☺ ☺ ☺ ☺ ☺ **smějeme se** ☺ ☺ ☺ ☺ ☺

Povídá žena: „Tak já ještě udělám tu večeři, vykoupu děti, vyžehlím ti tu košili, vyčistím boty a ten kabát a potom bychom mohli jít do kina..“ „No jo..“ povídá manžel ležící na gauči, „Ale stačíš dojít ještě pro lístky?“

Mialdy Horákové 497 Kladlo 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracíme